

V době, kdy jsem přemýšlela nad tématem diplomové práce jsem pracovala s rodinami jejichž děti byly zanedbávány ve výchově a hrozilo stanovení výchovných opatření, dohledu nad výchovou a nařízení ústavní výchovy. Během let práce s rodinami jsem se setkala také s několika klientskými rodinami, kde byli pouze otcové a zpravidla jedno dítě. Práce s touto neúplnou rodinou se stala novou zkušeností. Zajímavé bylo pro mne hledání přístupu k těmto rodinám, vhodného jazykového projevu a aktivizace těchto rodin, kdy se setkávají především s feminizovaným světem pracovníků sociálně právní ochrany a sociálních služeb pracujících s rodinou. Uvědomila jsem si, jak je důležité, jak které věci podávám, a že očekávání a reakce otců jsou odlišné od matek, které pečují samostatně o dítě. Téma role otce v rámci rodiny a výchovy dětí se nakonec začalo ukazovat jako zajímavé i v ostatních rodinách, kde byli fyzicky přítomni oba rodiče. Vtažení otce do dění rodiny a podpora důležitosti jeho role se stala jedním z hlavních témat v práci s rodinou, které jsme považovali za přínosné podpořit a rozvinout. Obohatit tak naše zkušenosti v komunikaci a nabízení socioterapeutické pomoci v rámci sanace rodiny. Přemýšleli jsme, zda existují rozdíly v přístupu, jazykovém kódu a v potřebách otců a matek. Jakým způsobem nastavit metodiku práce s rodiči.

V průběhu zpracovávání literatury a studiu tématu jsem si uvědomila, jak je pro mne i osobní. Jak ovlivňuje role otce můj život a můj přístup k mužům a otcům nejen v práci, ale i v běžné komunikaci. Zjistila jsem, že je dobré vědět a přemýšlet nad tím. Stanovit si, kde jsou hranice profesionálního přístupu a kde se již dostává člověk do osobní roviny.

Po zvážení jiných témat jsem se nakonec rozhodla zvolit za téma diplomové práce pohled na roli otce z hlediska sociálního pracovníka pracujícího s rodinou v rámci sociálně právní ochrany.